

LEGRACE NA PLACE - BRNO JE ZLATĀ• LOŽ ...

ĀEtrtek, 14 zĀĀ-2017

Poslouchal jsem pĀ™edevĀ•irem na RadioĀurnálu rozhovor s Mikulášem Bekem z Masarykovy Univerzity Brno a jeho projev a názory mi velmi pĀ™ipomínaly moje rozhovory s Ā™editeli nemocnic, kdyĀ¼ jsem pracoval na ministerstvu zdravotnictví: dejte nám víc penĀ›z, abychom mĀ›li pĀ™edpoklady být svĀ›toví (a téĀ¼ více ukájeli svoje medicinské libido - to pochopitelnĀ› neĀ™ekli, ale bylo to tak), a kde je vezmete, to je politická záleĀ¼itost vás politikĀ›.

Jak je utratíme, do toho vám nic není, na to jsme odborníci my. Také mi pĀ™ipomněl Petra Pitharta. Na vše mĀ›l tot recept: soustavnou a racionální debatu. Jak rozhodnout, nenabíz… o o o o
V BrnĀ› výstiĀ›nĀ›...

Heslo dne: S teroristy a evropskými politiky se nevyjednává.

ĀEtenĀ™ glos M. S. mi napsal

(a já to prošvih!):

JistĀ› jste v nedĀ›lním poĀ™adu 168 hodin zaznamenal, Ā¼e Saša Uhlová se patrĀ› stane vegetariánkou. Nechal se zamĀ›stnat na drĀ›beĀ¼í poráĀ¼ecí lince a zjistila, Ā¼e kuĀ™ecí maso pochází z kuĀ™at, která ale musí být pĀ™edtím u PĀ™imlouval bych se, abychom se všichni zasadili o to, aby jí v jejím vlastním zájmu nebylo umoĀ›nĀ›no nechat se zamĀ›stnat v drĀ›beĀ¼árnĀ›. Jen povaĀ¼te to zklamání, aĀ¼ by zjistila, Ā¼e slípka snáší vejce kloakou, tedy stejnĀ› otvorem, kterým se zbavuje moĀ›i a stolice. Uznejte, Ā¼e ochuzení jejího jídelníĀ›ku vedle masa i o vejce by bylo kruté. o o o o

Zítřa uplyne osmdesát let od smrti prezidenta Masaryka a tak se to všude hemĀ¼í vzpomínkami. I já tedy pĀ™idám jednu k dobru. NĀ›kdy v roce 1949, moĀ›ná 1950, jsme s otcem navštivili jeho praĀ¼ského známého z bohaté stavitelské rodiny. DospĀ›lí se bavili o jakýchsi filatelistických obchodních záleĀ¼itostech a já bloumal rozlehlým bytem, prohlíšel si intarzie na nábytku, obrazy a sochy, a trochu se nudil. Pak jsem na jedné porcelánové misce objevil karamelku (tehdy zvanou podle výrobce štolverk“) a protoĀ¼e jsem znal z pár návštĀ›v zvyk mít nĀ›kde na talíĀ™ nĀ›co sušenek, bonbonĀ› Ā›i ovoce k poslouĀ¼ení hostĀ›m, karamelku jsem rozbilil, papírek strĀ›il do kapsy a ji do pu. Byla tvrdá, vyschlá, chuti nevýrazné. Vrátil jsem se k dospĀ›lým, kteĀ™í se nad známkami dostali k rodinné historii, a majitel bytu se jal zrovna vyprávĀ›t, jak byl jako hoch s otcem na návštĀ›v u prezidenta Masaryka a dostal od nĀ›ho karamelku - mám ji od té doby tĀ›hle na talíĀ™ku vystavenou, dodal pyšnĀ›. Nevím, jak jsou na tom ostatní pamĀ›tníci, ale mnĀ› Ta vzpomínka na TGM Ā¼ádné libé pocity nepĀ™ináší, ta karamelka byla fakt dĀ›snĀ› tvrdá a nedobrá… MIROSLAV MACEK